

[Formanden]

ning – i et lidt mere disciplineret tonefald, går jeg ud fra.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Annette Just tillod sig at besvære sig over SF's villighed til at indgå i forhandlinger efter det danske nej til Maastrichttraktaten den 2. juni.

Jeg må sige, at den erfaring, jeg har fra de mange møder, hvor jeg deltog i debatterne sammen med både SF's og Fremskridtspartiets politikere, er, at SF var så hæderlige, så ærlige og så velorienterede, at de sagde: Der er mange punkter i Maastrichttraktaten, som er gode, som er spændende, som peger fremad, og der er noget, vi er utilfredse med. Hvis det bliver et nej, vil vi genforhandle de og de og de ting. Så hæderlige var SF.

Fremskridtspartiet derimod sagde en hel masse, som ikke stod i Traktaten. De bandt folk en masse på ærmet, og de havde overhovedet ikke noget bud på, hvad der ville ske, hvis det blev et nej til Maastrichttraktaten.

Det var forskellen på de to nej-partier.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan tilslutte mig fru Elisabeth Arnolds svar, hvad den side af sagen angår, men vil gerne føje til, at Maastrichttraktaten faldt ikke den 2. juni, det er jo realiteten. Maastrichttraktaten burde være faldet, men virkeligheden er en anden. Hvad sagde forbundskansler Kohl, hvad sagde præsident Mitterrand efter den 2. juni? Den spanske statsminister Gonzales var endnu mere arrogant. Den ene udenrigsminister og den ene regeringschef efter den anden afviste det danske nej. Jeg havde selv rejst land og rige rundt og sagt, at hvis vi stemte nej, kunne der ikke skaffes 12 underskrifter, hvorfor det hele måtte genforhandles, og at vi ville have en række særbestemmelser for Danmark, en række forandringer i Maastrichttraktaten og noget helt nyt. Nu må jeg erkende, at jeg tog fejl; de andre var mere arrogante, stærkere og havde mindre respekt for folkeretten, end jeg troede.

Det må man tage til efterretning. Jeg indrømmer, at vi selvfølgelig godt kan erklære dem krig, melde os ud af Europa eller sådan

noget, men det er ikke en god løsning. Løsningen er at være sammen med dem og prøve at påvirke dem sammen med nogle i de andre lande, som tænker på samme måde, for det er jo alligevel demokratier hele vejen rundt.

Den løsning ligger her med et ja til Traktaten med de indskrænkninger, som er foretaget i Edinburgh, og med de udvidelser med hensyn til nærhedsprincip, demokrati osv., som er foretaget, og så må vi være indstillet på at være med i et fortsat slagsmål, ellers er det på forhånd tabt, og magten og æren er så totalt overladt til de arrogante herrer sydpå.

Gade (SF):

Det nyttede at stemme nej den 2. juni 1992, og i de tre lovforslag, der i dag behandles, er der indarbejdet de elementer, der udgør det nye aftalesystem, der blev resultatet af det historiske og vigtige nej ved folkeafstemningen den 2. juni.

Det ses tydeligt i de fremsatte lovforslag, der handler om at godkende Edinburghafgørelsen som en forudsætning for en ratificering af Maastrichttraktaten, og hvor det præciseres, at Maastrichttraktaten kun har betydning for Danmark i det omfang, det fremgår af Edinburghafgørelsen. Det er Edinburghafgørelsen, der er det afgørende nye, og der er på ingen måde tale om, at det er det samme, der en gang til sendes ud til folkeafstemning; der er altså tale om helt reelle, synlige og indholdsmæssige ændringer.

Det aftalesystem, der sendes til folkeafstemning, består i realiteten af fem elementer: den danske særordning, kaldet Edinburghafgørelsen, afgørelsen om nærhed, aftalen om åbenhed – begge aftaler gældende alle lande i EF – Maastrichttraktaten og indholdet i den danske lovgivning, hvori bl.a. indgår den politiske aftale mellem syv partier, som er vigtig, og som vi lægger vægt på. Den udfylder nemlig et hul, der er i Edinburghafgørelsen, hvor der står, at den kan opsiges ensidigt af Danmark. Syv partier har nu aftalt, at det kan en regering ikke bare, den kan kun ændres ved en folkeafstemning. Den binding, der nu sker ved en folkeafstemning, kan kun ændres ved en folkeafstemning.

Alle disse elementer udgør en helhed og er et aftalesystem, som SF anbefaler vælgerne at stemme ja til ved den kommende folkeafstem-